

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ पच्यतां पच्यमानानां ॥ १३ ॥ १४ ॥ आगः अपरार्धकृत्वा ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

सदस्यश्चाभवद्वासः पुत्रशिष्यसहायवान् ॥ उद्दालकः प्रमतकः श्वेतकेतुश्चपिंगलः ॥ ७ ॥ असितो देवलश्चैव नारदः पर्वतस्तथा ॥ आत्रेयः कुण्डजठरौ द्विजः कालघटस्तथा ॥ ८ ॥ वात्स्यः श्रुतश्च वाट्क्षोजपस्वाध्यायशीलवान् ॥ कोहलो देवशर्मा च मौद्गल्यः समसौरभः ॥ ९ ॥ एते चान्ये च बहवो ब्राह्मणा वेदपारगाः ॥ सदस्याश्चाभवन्स्तत्र सत्रे पारिक्षितस्य ह ॥ १० ॥ जुह्वत्स्वत्विश्वथतदा सर्पसत्रे महाक्रतौ ॥ अहयः प्रापतंस्तत्र घोराः प्राणिभयावहाः ॥ ११ ॥ वसामेदोवहाः कुल्याना गानां संप्रवर्तिताः ॥ ववौ गंधश्च तुमुलोदत्यतामनिशंतदा ॥ १२ ॥ पततां चैव नागानां धिष्ठितानां तथां बरे ॥ अश्रूयतानि शंशब्दः पच्यतां चाग्निना भृशं ॥ १३ ॥ तक्षकस्तु सना गेंद्रः पुरंदरनिवेशनं ॥ गतः श्रुत्वैव राजानं दीक्षितं जनमेजयं ॥ १४ ॥ ततः सर्वं यथावत्तमाख्याय भुजगोत्तमः ॥ अगच्छच्छरणं भीत आगच्छत्वा पुरंदरं ॥ १५ ॥ तमिंद्रः प्राह सुप्रीतो न तवास्तीह तक्षक ॥ भयं ना गेंद्र तस्माद्वै सर्पसत्रात्कदाचन ॥ १६ ॥ प्रसादितो मया पूर्वत वार्थायपि तामहः ॥ तस्मात्तव भयं नास्ति व्येतुते मानसो ज्वरः ॥ १७ ॥ सौतिरुवाच एवमाश्वासितस्तेन ततः स भुजगोत्तमः ॥ उवास भवने तस्मिन् शक्रस्य मुदितः सुखी ॥ १८ ॥ अजस्रं निपतस्व ग्रीवागेषु भृशदुःखितः ॥ अल्पशेषपरीवारो वासुकिः पर्यतप्यत ॥ १९ ॥ कश्मलं चाविशद्द्वारं वासुकिं पन्नगोत्तमं ॥ स घूर्णमानो हृदयो भगिनीमिदमब्रवीत् ॥ २० ॥ दत्तं त्यंगानि मे भद्रे न दिशः प्रतिभांति च ॥ सीदामीव च संमोहात् घूर्णतीव च मे मनः ॥ २१ ॥ दृष्टिभ्राम्यति मे तीव्रहृदयं दीर्यतीव च ॥ पतिष्याम्यवशोऽद्याहंतस्मिन् दीप्ते विभावसौ ॥ २२ ॥ पारिक्षितस्य यज्ञोऽसौ वर्ततेऽस्मज्जिघांसया ॥ व्यक्तं मयाऽपि गंतव्यं प्रेतराजनिवेशनं ॥ २३ ॥ अयं सकालः संप्राप्तो यदर्थमसि मे स्वसः ॥ जरत्कारौ मया दत्ता त्राय स्वास्मान्सबांधवान् ॥ २४ ॥ आस्तीकः किल यज्ञं तं वर्ततं भुजगोत्तमे ॥ प्रतिषेत्स्यति मां पूर्वं स्वयमाह पितामहः ॥ २५ ॥ तद्वत्से ब्रूहि वत्सं स्वं कुमारं वृद्धसंमतं ॥ ममाद्यत्वं स भृत्यस्य मोक्षार्थं वेदवित्तमं ॥ २६ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सर्पसत्रे वासुकिवाक्ये त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ सौतिरुवाच तत आहूय पुत्रं स्वं जरत्कारुर्भुजंगमा ॥ वासुकेर्नागराजस्य वचनादिदमब्रवीत् ॥ १ ॥ अहंतवपितुः पुत्रभ्रात्रादत्तानि मित्ततः ॥ कालः सचायं संप्राप्तस्तत्कुरुष्व यथा तथं ॥ २ ॥

इति आदिपर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ तत आहूयेति ॥ १ ॥ २ ॥